

- 2) W przypadku, gdy potrącenie jest możliwe: czy znajduje ono zastosowanie również do kosztów przewozu zastępczego do innego miejsca niż miejsce docelowe lotu, gdy pasażer nie zaakceptuje zaproponowanego przez przewoźnika przewozu zastępczego do miejsca docelowego lotu?
- 3) W zakresie, w jakim potrącenie jest możliwe: czy przewoźnik lotniczy może dokonać potrącenia zawsze, czy też możliwość potrącenia jest uzależniona od tego, czy prawo krajowe je dopuszcza lub sąd uzna je za słuszne?
- 4) W zakresie, w jakim decydujące znaczenie ma prawo krajowe lub do sądu należy wydanie decyzji uznaniowej: czy odszkodowanie na podstawie art. 7 rozporządzenia ma na celu jedynie wynagrodzenie niedogodności i strat czasu doznanych przez pasażerów wskutek odwołania lotu, czy też również naprawienie szkód materialnych?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. 2004, L 46, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Bonn (Niemcy)
w dniu 4 maja 2018 r. – Thomas Leonhard / DSL Bank.**

(Sprawa C-301/18)

(2018/C 285/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Bonn

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Thomas Leonhard

Strona pozwana,: DSL Bank

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 7 ust. 4 dyrektywy 2002/65/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi państwa członkowskiego, który przewiduje, że po złożeniu oświadczenia o odstąpieniu od konsumenckiej umowy pożyczki zawartej na odległość oferent poza kwotą, którą otrzymał od konsumenta zgodnie z umową zawartą na odległość, musi zapłacić także odszkodowanie z tytułu korzyści z tej kwoty?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. dotycząca sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość oraz zmieniającej dyrektywę Rady 90/619/EWG oraz dyrektywy 97/7/WE i 98/27/WE (Dz.U. 2002 L 271, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 14 maja 2018 r. – Schiaffini Travel SpA / Comune di Latina

(Sprawa C-322/18)

(2018/C 285/35)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Schiaffini Travel SpA

Strona przeciwna: Comune di Latina

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 ⁽¹⁾ (zwłaszcza w odniesieniu do zawartego w lit. b) i d) zakazu udziału przez podmiot wewnętrzny w przetargach organizowanych poza terytorium właściwego organu lokalnego), powinien być stosowany także do zamówień udzielonych przed wejściem w życie tego rozporządzenia?
- 2) Czy pojęcie „podmiot wewnętrzny” – zgodnie z tym rozporządzeniem i ewentualnie per analogiam z utrwalonym orzecznictwem dotyczącym świadczenia usług in house [in house providing] – może obejmować podmiot prawa publicznego posiadający osobowość prawną, któremu organ państwowy udzielił bezpośrednio zamówienia na świadczenie lokalnych usług transportowych, w sytuacji, gdy pod względem organizacyjnym i w zakresie kontroli pozostaje on w bezpośrednim związku z tym organem i którego kapitał zakładowy znajduje się w posiadaniu tego państwa (w całości lub częściowo – razem z innymi podmiotami publicznymi)?
- 3) Czy w przypadku bezpośredniego udzielenia zamówienia na usługi objęte zakresem stosowania przepisów rozporządzenia (WE) nr 1370/2007, fakt, że po udzieleniu zamówienia wspomniany wyżej organ państwowy tworzy organ administracji publicznej posiadający uprawnienia organizacyjne w zakresie rozpatrywanych usług (przy czym państwo zachowuje wyłączne uprawnienie do przyznania koncesji), niepełniący żadnej „analogicznej kontroli” nad podmiotem, któremu bezpośrednio udzielono zamówienia na świadczenie usług, jest okolicznością wykluczającą stosowanie art. 5 ust. 2 rozporządzenia do udzielenia rozpatrywanego zamówienia?
- 4) W sytuacji gdy pierwotna data wygaśnięcia umowy zawartej w wyniku bezpośredniego udzielenia zamówienia, przekracza okres trzydziestoletni, upływający z dniem 3 grudnia 2039 r. [bieg terminu od daty wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 1370/2007], czy powoduje to niezgodność udzielenia zamówienia z zasadami, o których mowa w art. 5 w związku z art. 8 ust. 3 tego rozporządzenia, czy też należy automatycznie uznać, że tę nieprawidłowość konwaliduje, ze wszelkimi skutkami prawnymi, dorozumiane ograniczenie umowy „z mocy prawa” (art. 8 ust. 3 akapit drugi) do tego trzydziestoletniego terminu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz.U. 2007, L 315, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 15 maja 2018 r. – Sicilville Srl / Comune di Brescia**

(Sprawa C-324/18)

(2018/C 285/36)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sicilville Srl

Strona pozwana: Comune di Brescia